

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 18

La sessió es reprèn a les.... Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada

de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major en funcions de secretari general i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, el conseller d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller d'Interior, el conseller de Territori, el conseller de Salut, el conseller de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Molt bé, reprenem la sessió amb el quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la proposta de resolució sobre l'exercici del dret de petició davant el Parlament Europeu amb relació al ciberespionatge polític per mitjà del programari Pegasus.

Proposta de resolució sobre l'exercici del dret de petició davant el Parlament Europeu amb relació al ciberespionatge polític per mitjà del programari Pegasus

250-00875/13

Aquesta proposta ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem. En primer lloc, intervindran els quatre grups parlamentaris proposants. Posteriorment, intervindrà la resta de grups parlamentaris per posicionar-se. El temps d'intervenció serà de deu minuts per grup.

En primer lloc, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Bé; bona tarda, vicepresidenta i membres de la Mesa, diputats i diputades. Com saben, el «Catalangate» és el cas de ciberespionatge polític documentat més gran de la història. Forma part de la política repressiva que l'Estat espanyol aplica contra el moviment independentista català d'ençà del referèndum de l'1 d'octubre i de la declaració d'independència que va fer aquest Parlament el 27 d'octubre del 2017. Una repressió que encara perdura avui en dia, cinc anys després d'aquests fets, i que, sens dubte, constitueix l'ofensiva més gran del Regne d'Espanya després de l'efectuada al llarg dels quaranta anys de la dictadura del general Franco. Una política repressiva que ha estat l'única resposta que tots els poders públics de l'Estat espanyol, tant l'executiu, tant el legislatiu com el judicial, han donat davant d'un projecte polític que és democràtic, que és no violent i que compta amb milions de persones al seu darrere.

Aquesta és la realitat i és una realitat indiferent al color del govern de torn a l'Estat espanyol, bé sigui socialista o popular, bé sigui vermell o bé sigui blau. I també és una realitat que la resposta del Govern espanyol i de la majoria dels seus representants al Congrés dels Diputats ha estat decebedora. Des del passat mes d'abril han negat la major i han impedit o boicotejat qualsevol tipus d'investigació i assumptió de responsabilitats; una resposta políticament infantil i que suspèn qualsevol test de democràcia.

Sortosament, a Europa hi ha institucions democràtiques com el Parlament Europeu que sí que es prenen seriosament els principis democràtics i el respecte als drets dels ciutadans de la Unió Europea. Així, a diferència del Congrés dels Diputats o del

mateix Govern de l'Estat, el Parlament Europeu té en funcionament una comissió per investigar l'ús d'aquests i altres programes espia i determinar si el seu ús ha infringit la legislació de la Unió Europea i els drets fonamentals.

A principi del mes de novembre, el Parlament de Catalunya..., el Parlament Europeu va publicar l'informe preliminar de la comissió Pegasus respecte als casos d'espionatge a la Unió Europea. És un informe públic que qualsevol dels diputats d'aquest Parlament pot accedir-hi fàcilment, descarregar-se'l per internet i llegir-ne les seves conclusions preliminars. Unes conclusions que, després de vuit mesos de feina, exposen un punt de vista totalment oposat als plantejaments de l'Estat espanyol i d'on surt una llarga llista de punts vergonyosos també per a l'Estat espanyol en relació amb les mancances del funcionament de l'estat de dret i dels principis democràtics més elementals.

Repassem què diu exactament respecte a l'Estat espanyol, aquest informe, i com Espanya aprova quan es tracta d'anar en contra dels drets fonamentals i les llibertats i com suspèn quan es tracta d'abanderar la democràcia.

El govern espanyol va ser probablement el primer client de la Unió Europea del grup NSO, que comercialitza Pegasus. Són els primers de la classe en espionatge digital, els alumnes avantatjats.

Segon. L'Estat espanyol és l'estat de la Unió Europea que ha tingut una actitud més obstruccionista amb la investigació. De fet, és l'únic estat que no ha respost i no va respondre a la petició d'informació de la Comissió Europea sobre l'espionatge Pegasus. Són els últims de la classe en col·laboració institucional i retiment de comptes.

Tercer. D'acord amb els diversos indicadors, s'assumeix que l'espionatge de les víctimes catalanes va ser dut a terme per les autoritats espanyoles, sobretot en relació amb el referèndum sobre la independència de Catalunya del primer d'octubre i els esdeveniments posteriors. És a dir, el Parlament Europeu constata que són els dolents de la classe, els de l'«*a por ellos*» contra independentistes.

Més coses. Quart. Una anàlisi detallada dels atacs mostra un patró clar: són els buscabregues de la classe. Resulta que, casualment, la majoria dels atacs del «Catalangate» coincideixen i es relacionen amb moments de rellevància política,

com ara procediments judicials contra independentistes catalans, mobilitzacions ciutadanes democràtiques o bé procediments electorals. Però no només, i el que encara és més greu, aquest espionatge inclou també les converses d'advocat-client d'un pres polític en la vigília del seu judici o converses amb representants polítics exiliats fora de l'Estat espanyol i que ara, a més, són diputats al Parlament Europeu.

I cinquè, per últim, aquest informe preliminar fa una crítica descarnada que les actuacions del CNI i els secrets d'estat es regeixin per una llei franquista del 1968. Matrícula d'honor en nostàlgia i suspès en transparència. I faig un apunt abans que els sospitosos habituals comencin a posar en qüestió aquest informe, perquè –cito textualment– han dit que «sembla que l'hagin redactat els independentistes catalans». Els recordo que la ponent de l'informe és l'eurodiputada Sophie in 't Veld, del grup liberal Renew Europe, on també hi ha els eurodiputats de Ciutadans. De fet, el senyor Jordi Cañas n'és el seu vicepresident.

Així doncs, la proposta de resolució que avui sotmetem a la seva consideració i que votarà el Parlament de Catalunya és ben clara. Denuncia l'espionatge contra independentistes catalans per part de l'Estat espanyol, per part d'autoritats de l'Estat espanyol. En segon lloc, demana al Parlament Europeu que acordi la prohibició total i immediata de l'ús del sistema Pegasus i similars a tota la Unió Europea, i sol·licita que una representació de diputats del Parlament de Catalunya pugui comparèixer al Parlament Europeu per donar el seu testimoni i denunciar que l'Estat espanyol espia il·legalment i premeditadament independentistes. Una opció, repeteixo, política, democràtica, pacífica, no violenta i que és majoritària a Catalunya.

Aquest és un afer europeu i el Parlament i els tribunals europeus ho tenen clar. I Espanya juga en camp contrari, amb àrbitres independents i en un estadi on sí que hi ha justícia. La repressió i l'espionatge il·legal que l'Estat espanyol exerceix contra els independentistes pretén aturar-nos. Però aquesta no és una opció. Des de Junts per Catalunya, ni ens aturarem ni ho deixarem córrer, sinó que persistirem i guanyarem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bona tarda, diputats, diputades. Els demanem avui que votin favorablement aquesta proposta de resolució que hem presentat diversos grups de la cambra, aquesta proposta de resolució sobre l'exercici del dret de petició davant del Parlament Europeu amb relació al ciberespionatge polític per mitjà del programari de Pegasus. Tal com explicava el diputat Rius, a la proposta de resolució s'hi demanen diverses coses. Entre moltes de les coses que es demanen és poder comparèixer a la Comissió de Peticions del Parlament Europeu com la comissió d'investigació encarregada d'examinar l'ús del programa espia de vigilància de Pegasus per exposar el que ha passat en aquest país amb la persecució del moviment independentista, amb la monitorització d'un col·lectiu, monitorització feta únicament i exclusivament amb motiu d'una opció política.

La necessitat d'aquesta compareixença és innegable. Cal tenir un canal d'accés directe tant al mateix Parlament Europeu com també als actors polítics que es mouen en el Parlament Europeu, i més si tenim en compte que no només l'Estat espanyol ha utilitzat Pegasus, sinó que altres estats també han recorregut a aquest espionatge massiu i perquè també els delictes comesos a través de les noves tecnologies tenen una innegable dimensió transfronterera.

Sabem que l'espionatge patit pels representants públics, polítics, advocats, membres de la societat civil han suposat no només la conculcació de drets fonamentals de les persones directament afectades, sinó que han posat en risc el mateix sistema democràtic per la responsabilitat de les persones espiades, a través inclús del qual s'ha pogut arribar a manipular processos de presa de decisions polítiques i inclús, per què no, a manipular eleccions.

Sabem, i això és un fet innegable, que l'espionatge s'ha portat a terme. I s'ha portat a terme perquè hi ha informes de Citizen Lab, vinculat a la Universitat de Toronto, que així ho avalen. Informes de reconeguda solvència internacional tot i els intents –entre cometes– fallits per part de les autoritats espanyoles per desprestigiar-los. També hi ha informes d'Amnistia Internacional. També el mateix Govern espanyol

que, en boca de la directora del CNI, la senyora Paz Esteban, va reconèixer explícitament que es van espiar divuit persones. També perquè treballadors d'NCG han manifestat públicament que l'Estat espanyol era client d'aquesta empresa israeliana que comercialitzava amb aquestes eines d'espionatge. I també tenim les conclusions preliminars de la comissió d'investigació del Parlament Europeu. Feta aquesta comissió per la petició de 290 diputats.

L'Estat espanyol pretén que passem pàgina, però els fets són massa greus i no estem disposats a passar pàgina. Cal documentar absolutament tot el que ha passat i exigir garanties de no repetició. Serà difícil provar tot això, tant per la tecnologia utilitzada com també per la posició de privilegi i domini que actuen els actors implicats. Per una banda, els serveis secrets espanyols, que actuen amb informació reservada i sense haver de donar compte gairebé a ningú i, per l'altra, Israel, un *hub* d'empreses d'espionatge. Tot i això, tot i les dificultats, és imprescindible arribar fins al fons.

Efectivament, serà difícil aclarir fins on va arribar el Regne d'Espanya en la seva connivència amb els mercenaris de l'espionatge, quants diners dels fons reservats s'hi van destinar, quines contrapartides no econòmiques jugaven a la partida, l'abast de les interceptacions, quina informació..., com es va manipular aquesta informació i quin ús se'n va fer, fins on arriben les responsabilitats dels càrrecs del Govern espanyol que van avalar políticament tota aquestes tasques d'espionatge. El fet és que, com tots vostès saben, ni el Congrés ha volgut entrar a investigar res, ni la fiscalia tampoc.

De fet, la setmana passada compareixia el fiscal, el que està a sobre de la cúspide fiscal a Catalunya i ens deia... Quan exposava la memòria, evidentment, no a fer cap tipus de referència a aquest fet. Però després, en el torn de preguntes, es va limitar a dir que, bé, que ja hi havia uns procediments judicials engegats i que, bé, que la fiscalia allà, doncs, ja mostraria la seva posició. El cert és que ni els procediments judicials avancen, perquè els tribunals

Fitxer 19

ara al·leguen una falta de competència en la investigació, ni la fiscalia té una posició contundent en un tema tan greu.

Per tant, no, com li han dit altres vegades, a l'Estat espanyol, per aclarir el que ha passat, ni hi és ni se l'espera, perquè, al nostre entendre, la investigació interna del CNI o la feta pel *Defensor del Pueblo* o la convocatòria de la Comissió de Control de crèdits destinats als fons reservats de cap de les maneres es pot considerar com a elements de cap tipus d'investigació. Per què? Doncs perquè sempre s'utilitza el comodí de la seguretat nacional, que la societat nacional no possibilita cap tipus d'investigació. Nosaltres el que entenem és que és il·legal aplicar la doctrina de la seguretat nacional a les persones amb ideologia independentista, perquè la seguretat nacional té a veure amb terrorisme i amb crim organitzat, i no amb processos pacífics d'emancipació nacional. Per tant, el que ens toca és donar altaveu, amplificar el coneixement del que ha passat a tots els espais on sigui possible. I, per això, és important també treballar en aquesta pota europea, perquè les tendències antidemocràtiques són molt llamineres, i més si, com el que està passant, no tenen cap tipus de conseqüència.

En aquesta proposta de resolució, també s'hi demana que el Parlament Europeu arbitri totes les eines legislatives i els mecanismes de control imprescindibles perquè garanteixin els drets fonamentals dels ciutadans de la Unió. Es dona molt pes aquí a les institucions europees que legislin. I, amb relació a això, nosaltres volem fer una consideració, que de la legislació europea ja n'hi ha, hi ha instruments legals per fer front als intents d'atacar els drets a la intimitat i a les comunicacions de les persones. També hi ha un cos jurisprudencial que parla d'això. Hi ha un cos jurídic fet pel Tribunal de Luxemburg, també pel Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg. Són moltes les coses que es plantegen: la impossibilitat d'utilitzar mecanismes de vigilància massiva, la necessitat de poder dur a terme controls cas per cas que es mesuri la proporcionalitat, que tot això tingui un control posterior... Però el que passa és que el Parlament Europeu, efectivament, ha de legislar. Però el problema és que s'ha deixat espais de no regulació vinculats a la defensa dels estats, i això és el que hem de posar sobretot sobre la taula. L'Estat espanyol, quan utilitza aquestes eines,

les utilitza perquè hi ha uns marcs d'estratègies de defensa, d'estratègies de seguretat nacional. I, d'acord amb la llei i el CNI, d'acord amb la pràctica dels cossos d'espies, l'independentisme és un objectiu en matèria antiterrorista, doncs així està reconegut en tots els documents que s'han fet públics. Perquè tot ho justifiquen en termes de seguretat nacional i en la comprensió que l'Estat espanyol fa de la integritat territorial.

Per tant, si anem demanant que es legisli però no traiem l'independentisme com una amenaça terrorista o com una amenaça per a la seguretat nacional, que és com la relata Espanya al món i com se la relata a ella mateixa, no ens en sortirem, perquè la resta d'estats donaran cobertura a que això s'utilitzi en termes de defensa. Perquè l'àmbit de la defensa de l'Estat nacional dels estats sempre queda com a mal menor que permet justificar totes les vulneracions de drets fonamentals. I aquí, per nosaltres, és on tenim la batalla, és on hi ha el problema. En com el Regne d'Espanya entén a l'independentisme. Perquè utilitza les eines que fa servir contra el terrorisme i contra el crim organitzat. Aquestes eines són les mateixes que utilitza contra l'independentisme.

Per tant, hem de procurar legislacions fortes, sí, que evitin l'espionatge massiu de les comunicacions personals, però el que també és imprescindible és que s'acabi l'equiparació de la dissidència política com una qüestió anàloga a la del terrorisme i el crim organitzat. Perquè això és el que actualment està fent l'Estat espanyol.

Per totes les consideracions que hem fet i per tots els punts que hi ha a la proposta de resolució, els demanem que votin favorablement aquesta proposta de resolució.
Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies diputada.

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies vicepresidenta.

Diputats, diputades.

Jo seré bastant breu. No, no esgotaré els 10 minuts que tenim perquè, a més a més, en realitat ja hem parlat d'aquest tema diverses vegades en aquest hemicicle i, sobretot, perquè també hi ha una comissió d'investigació que justament té l'objectiu, amb diputats i diputades d'aquest Parlament, d'esclarir, de treure les informacions necessàries i de prendre les conclusions que calguin per poder fer front al que estem denunciant avui.

Nosaltres creiem que aquesta proposta de resolució, com les anteriors, com altres vegades que hem parlat del tema, no hauria d'haver arribat aquí perquè això no hauria d'haver passat mai, perquè no hi ha cap manera de justificar aquest ús. Un espionatge il·lícit i illegal contra persones, en aquest cas persones pertanyents a partits i al moviment independentista, per la seva posició ideològica i per les seves accions dintre del que seria la seva actuació política.

Per tant, creiem que qualsevol força democràtica hauria d'estar d'acord que no s'haurien de cometre més aquests espionatges, que s'han de prendre mesures perquè això no torni a passar, que s'ha d'investigar per què va passar i que s'han de depurar les responsabilitats necessàries pel que va passar. I segurament hi ha una cosa que diferencia la resta dels grups proposants d'aquesta proposta de resolució de nosaltres és el fet que nosaltres pertanyem ara, sí, formem part del Govern de l'Estat, no tant quan es va produir l'espionatge, però ara, sí.

I, com a part d'un espai que forma part d'aquest Govern de l'Estat, jo els dic que tenen tot el nostre suport –i a més ho hem demostrat de sobrades maneres al Congrés dels Diputats– per investigar, per aclarir, per depurar responsabilitats i perquè això no torni a passar. I perquè no s'entendria tampoc que ara votin en contra gent que en el seu moment el seu partit al Parlament Europeu va votar a favor d'investigar quan es va denunciar l'ús de Pegasus per part de països com Hongria i Polònia.

Per tant, si no ens agrada que utilitzin Hongria i Polònia aquest tipus de programari, no ens hauria d'agradar tampoc que l'utilitzi l'Estat espanyol. Perquè, a més a més, els software d'espionatge els carrega el diable i ara l'utilitzen contra els que tu estàs en contra, però aviat el poden utilitzar contra tu mateix. I, de fet, mentre estaven sortint a la llum les investigacions que posaven de manifest l'ús de Pegasus contra

dirigents i contra líders polítics, també va aparèixer la informació que també s'havia utilitzat contra el president del Govern, el senyor Pedro Sánchez, i contra el mateix ministre de l'Interior, el senyor Marlaska. Qui el va utilitzar? Doncs una nova investigació que també s'hauria d'encarregar a la Unió al Parlament Europeu, perquè les informacions que van sortir del que parlaven és que en el moment en què es van fer aquestes investigacions hi havia una situació de conflicte amb el govern del Marroc, i que potser podria ser que el govern del Marroc, dintre de la seva estratègia geopolítica, utilitzés també aquest tipus de programari per espionar, en aquest cas, el Govern de l'Estat espanyol. Per tant, ningú està lliure de que s'utilitzin aquests tipus d'espionatge contra un mateix. Per tant, tots i totes, per voluntat, per qualitat i per honestedat democràtica, hauríem d'estar d'acord en que això s'investigui, que es reguli i que s'aprovin les lleis necessàries perquè això no segueixi passant.

Però no només això; sí que també és conegut les relacions fluïdes en cooperació en matèria militar i de seguretat que té el Govern del Marroc amb el Govern de l'Israel. I aquí hi ha un altre punt de connexió que tampoc els sorprendrà que el tregui, i és qui produeix i qui autoritza la venda d'aquest tipus de programari. El produeixen empreses israelianes i l'autoritza, la seva comercialització, el Govern d'Israel. Per tant, no és només intervenir en el moment final de l'ús d'aquests programari, sinó també intervenir en el moment inicial. Comencem prohibint-ne la producció. Comencem prohibint que es produeixin aquests tipus de *software*, perquè la millor manera de que ningú tingui les temptacions i els recursos per utilitzar-los és que no existeixin. I si hi han Governos que els produeixen, malgrat que la Unió Europea legisli en aquest sentit, doncs fem les investigacions, les accions i les sancions necessàries perquè això no torni a passar.

Estem parlant de l'espionatge protagonitzat per l'Estat espanyol contra líders i dirigents, el que es coneix com el Catalan Gate, però podem parlar d'altres tipus d'espionatge. Tampoc no fa gaire que van sortir investigacions per part de la Directa que posaven de manifest que també s'havia utilitzat espionatge i s'havia utilitzat suplantació d'identitat d'organitzacions socials i d'organitzacions vinculades a l'esquerra independentista i que això, segons les informacions que apareixien –i ara mateix hi ha un procés judicial en marxa– hi havien direccions IP relacionades amb el CTTI i amb els Mossos d'Esquadra. Per tant, siguem tots conscients de la

denúncia i la investigació de quan són víctimes de l'espionatge, però fem-ho també a l'hora de comprometre'ns a no utilitzar aquest tipus de mecanismes per perseguir l'activisme i la dissidència política.

Nosaltres presentem aquesta proposta de resolució i votarem a favor. Creiem que el Parlament Europeu ha de poder escoltar el Parlament de Catalunya per haver estat víctima d'aquest tipus d'espionatge. També creiem que seria interessant, per exemple, que en les investigacions i en les tasques que faci la comissió d'investigació del Parlament, potser una de les resolucions seria veure quants diputats i diputades d'aquesta cambra han estat espiats pel programa Pegasus, perquè en sabem uns quants gràcies a una investigació externa. Però potser el paper del Parlament de Catalunya hauria de ser també investigar i demostrar quants dels membres d'aquesta cambra ho han estat. Perquè potser també ens sorprendríem de quanta gent està dintre d'aquest espionatge. Per tant, com insistim i com diem, tots podem ser víctimes de l'espionatge i tots en podem ser còmplices si no anem amb cura. Presentem aquesta proposta de resolució per anar a explicar al Parlament Europeu perquè creiem que s'ha de legislar, que s'ha de regular i que s'ha de sancionar a qui el faci servir.

Gràcies. *(Alguns aplaudiments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Ara per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Bé. Gràcies, vicepresidenta. Bé, de fet, són quatre els grups proposants i parlar el darrer sempre fa que, moltes vegades, doncs, et quedis sense arguments perquè ja han estat esmentats per la resta, i no es tracta d'anar-los reiterant, però crec que hi han alguns apunts que podem fer i que entenem que poden ser interessants.

La promoció d'aquesta proposta de resolució obeeix a la necessitat imperiosa, en aquest cas de representants públics dels ciutadans de Catalunya, de trobar eines per defensar els drets civils i polítics dels ciutadans d'aquest país. És ben evident – abans s'ha dit – els obstacles judicials que hem trobat a l'hora de denunciar aquesta

problemàtica en els tribunals. El fet de que existeix una doble velocitat pel que respecta a les causes obertes a aquest respecte. La denúncia que s'ha fet per part del Govern espanyol pel fet d'haver estat espiat per Pegasus, suposadament, per una potència estrangera o potser, no?, per algun organisme propi de l'Estat, doncs és, certament..., es coneix davant dels tribunals de Madrid i va en una velocitat de creuer molt elevada. En canvi, les denúncies que al seu dia van formalitzar companys nostres, el mateix expresident del Parlament, Roger Torrent, o qui va ser al seu dia, en aquest cas, conseller d'Exteriors, Ernest Maragall, certament, han estat més d'un any parats al jutjat. I només s'han reprès tímidament les actuacions en seu judicial en tant en quant hi ha hagut una allau d'informació que venia a verificar la circumstància que s'havia denunciat al seu dia per The Citizen Lab, de la Universitat de Toronto, respecte de que hi havia una vulnerabilitat a la seva aplicació de WhatsApp que va permetre entrar en el seu dispositiu mòbil i que, fins a dia d'avui, pel mateix informe preliminar, en aquest cas de la comissió d'investigació, de l'afer Pegasus al Parlament Europeu, com bé s'ha dit per la companya Vinyets, a dia d'avui ja hi ha la determinació de que, com a mínim, seixanta-cinc persones vinculades al moviment independentista. No només polítics, també –quelcom que, des del nostre punt de vista, és gravíssim– professionals del dret que es dedicaven a la defensa d'aquestes persones davant dels tribunals han vist interceptada la seva comunicació. I no només la comunicació, perquè parlem d'una vulneració concreta que algú pot entendre ociosa, perquè entra dins dels paràmetres habituals de la interceptació de comunicacions, com pugui ser l'escolta de comunicacions.

Estem parlant d'un tipus de *software*, un *spyware* que el que fa és envair totalment la privacitat de les persones. Crec que ho hem dit moltes vegades; estem parlant d'un dispositiu en el qual, a dia d'avui, tota la nostra privacitat, la nostra vida laboral, la nostra vida familiar, les instantànies de la nostra vida que a diari fem, anant al teatre com ahir, però, com en qualsevol altra circumstància, que pertanyen a l'esfera de privacitat de les persones i que no ha de ser objecte d'intromissió per cap tercer. I menys amb un mecanisme que no pot ser validat en dret perquè no existeix cap referent jurídic que pugui validar una intromissió en tota la privacitat d'una persona sense cap mena de límit i que serveixi, com bé fem palès en aquesta proposta de resolució, fins i tot per fer investigacions prospectives, per dotar-se d'informació

privada o, fins i tot, com també ha esmentat algun altre dels portaveus que m'han precedit, per tenir coneixement previ del posicionament polític de determinades formacions. Per exemple, en unes negociacions d'investidura d'un cap d'Estat, en aquest cas, d'un president del Govern, com pugui ser l'espanyol, tenir una informació prèvia de quin és el posicionament d'algú com el honorable president del nostre país, que ha vist interceptat les seves..., ha vist envaïda la seva privacitat, ha vist que amb aquest *spyware* s'ha tingut accés a tota la seva privacitat en aquest dispositiu.

Va ser la nostra portaveu, la diputada Marta Vilalta, qui en aquest període de sessions va portar una moció

Fitxer 41_2PLE20

es va portar una moció en aquest plenari interpel·lant els grups, fent avinent la necessitat de trobar eines dins del nostre reglament que ens permetessin defensar tots aquests drets. Ens vam emparar en l'article 203 del Reglament i en aquest cas, com avui, vam obtenir l'aval de fins a tres grups parlamentaris que s'han sumat a aquesta proposta i que han fet les seves aportacions i que agraïm, doncs home, saben que aquest agraïment és del tot sincer.

Però trobem a faltar més adhesions, més adhesions, perquè entenem que és quelcom que hauria d'interpel·lar a tots els demòcrates. Perquè ara la diputada Segòvia, que m'ha precedit, n'ha fet una referència, però és que és la veritat absoluta, és a dir, estem parlant de l'afectació als drets d'una sèrie de diputats que tenen una ideologia independentista, però demà poden ser qualsevol de vostès, o qualsevol dels seus familiars, i crec que és la nostra obligació com a polítics posar remei a aquestes circumstàncies i garantir els drets dels ciutadans, que són el pilar fonamental de qualsevol estat democràtic.

És per això que amb aquest mecanisme, el de l'article 203, el que fem és interpel·lar el Parlament Europeu, perquè hi ha una afectació de quelcom que és competència seva. La Carta Europea dels Drets Humans, perquè el Tractat de la Unió, en el seu article 2, preveu la defensa de tots aquests drets. I com bé diu la nostra consellera d'Exteriors, existeix un principi que és el de subsidiarietat, que és aquell que obliga

a la Unió Europea a defensar els drets de tots els ciutadans que en formen part, fora de l'esfera d'actuació de la que puguin emprendre els estats membres.

I en aquest cas existeix un..., des del meu punt de vista, lamentable grup d'estats que a dia d'avui veu qüestionada la seva pràctica en aquest àmbit. Estem parlant de Grècia, estem parlant de Xipre, estem parlant, en aquest cas, de Polònia, d'Hongria, els dos darrers referents, sobretot referents en l'àmbit de la protecció de drets, i Espanya. I entenem que, en tant en quant aquesta justícia..., en tan en quan la defensa dels drets no la podem trobar en l'Estat espanyol, ni en l'esfera política per les barreres polítiques a una comissió d'investigació en el Congrés dels Diputats, i ara mateix la diputada de Segòvia, «tenim una comissió d'investigació al Parlament», sí, però sabem que aquest àmbit també ha estat blindat perquè tenim un dictamen del Consejo de Estado que fa que totes aquelles persones que tenen responsabilitats públiques al Govern espanyol o a l'Administració pública espanyola, no hagin de comparèixer davant de les comissions d'investigació d'aquest Parlament. I vostès ho saben tan bé com nosaltres. I, per tant, que tinguem una comissió d'investigació, home, jo crec que ens dignifica com a Parlament, perquè és la nostra obligació, però tots som conscients que té mancances profundes en tan en quan hi ha la mateixa arquitectura jurídica de l'Estat espanyol ha fet previsió d'aquelles eines que havien de servir perquè aquestes persones no vinguin a retre comptes davant d'aquesta càmera, que hauria de ser la seva obligació com a demòcrates.

Per això, és per això que ens veiem obligats, advocats a instar al Parlament Europeu, i ho fem pels canals que tenim, i en aquest cas tenim un canal que és presentar una sol·licitud a la Comissió de Peticions, que som conscients que serà difícil que pugui reeixir perquè a dia d'avui, lamentablement, lamentablement o perquè el joc de la democràcia és així, doncs té una presidenta, en aquest cas del grup popular, la senyora Dolors Montserrat, som conscients que posarà tots els impediments possibles perquè aquesta petició no pugui cursar-se adequadament, però nosaltres, la nostra obligació és persistir, perseverar, i no només en aquest àmbit, sinó també en el de l'alliberament nacional, segur que ens en sortirem, no?

I per tant, perseverarem i donem compte, en aquest cas al Parlament Europeu, que les eines legislatives amb les quals comptem és evident, és una prova empírica, no

serveixen perquè fem prevenció d'aquestes pràctiques abusives per part dels estats. Per tant, demanem que el Parlament interpel·li a la Comissió perquè faci una proposta legislativa per regular aquests àmbits i que, per tant, tinguem un control i una fiscalització prèvia d'aquestes pràctiques, i no un control a posteriori, que és evident, s'està demostrant que no és suficient, ni dona resposta a la demanda o a l'exigència de protecció dels drets humans que hauríem de fer amb uns estàndards democràtics elevats com són els que aspirem a tenir en aquest Parlament, no?

I també a l'hora, doncs evidentment, documentalment elevem en l'informe no només de Citizen Lab, també de la mateixa Sindicatura de Greuges, que fa una anàlisi molt acurat de totes aquestes circumstàncies i amb aquesta..., tota aquesta documentació també demanem poder salvar també un altre dret, un altre fet que s'ha imposat no només aquest Parlament, sinó també el seu president, és el fet de poder-se fer escoltar a la Comissió d'investigació de l'afer Pegasus en el Parlament Europeu, i per tant, demanem, doncs, que se'ns permeti comparèixer davant de la Comissió d'investigació de l'afer Pegasus, no només per donar aquestes explicacions, sinó que aquelles que els grups parlamentaris entenguin que és avinent i necessari fer.

Tot això per que? Tot això perquè volem una Europa que sigui garant dels drets civils i polítics dels seus ciutadans, que segueixi sent un referent mundial en la defensa de la llibertat i la democràcia i que rebutgi de Pla tots els tics i pràctiques autoritàries i demofòbiques que lamentablement planen sobre el continent. També en els estats que, com l'espanyol, gosen autoproclamar-se democràcies plenes.

La defensa de tots aquests drets fonamentals és el nostre deure com a representants del poble de Catalunya. Interpel·lar el Parlament Europeu és allò que pertoca com a ciutadans europeus quan no es protegeixen drets, ni s'imparteix justícia en l'Estat del que encara avui, malauradament, formem part, Espanya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per posicionar-se, té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el diputat Òscar Aparicio Pedrosa.

Oscar Aparicio Pedrosa

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, diputats, diputades. En primer lloc, saludar i enviar el nostre recolzament al senyor Terrades, que és qui havia de participar avui en aquest debat i lamentablement per una indisposició, doncs no pot defensar el punt. Jo crec que ho hagués fet perfectament perquè a més, en el tema que estem tractant, a l'habitual flema i ironia britànica, típicament britàniques que té en els seus discursos, se li havia afegit en aquesta indisposició, amb aquest refredat, una veu com el presentador de la BBC, en Hugh Andrews, i hauria estat una combinació molt adient per fer-ho. Em tocava fer-ho a mi, ho faré de la millor manera i espero estar a l'alçada.

I el debat que avui se'ns proposa en aquesta proposta de resolució a mi em feia pensar molt en la pel·lícula «El dia de la marmota», perquè en aquest Parlament, en diferents comissions, també en aquest plenari, hem fet aquest debat en múltiples ocasions, segurament canviant la vestimenta, canviant el motiu, però al final tot per arribar a una conclusió que alguns ja tenen, que Espanya no és un estat democràtic. Abans ho feien amb altres temes, ara amb el tema del presumpte espionatge del Pegasus. Per tant, permeti'm que comenci per aquí.

Tots els informes mundials situen la democràcia espanyola com una democràcia avançada, equiparable a les europees i mundials, i on es persegueixen els delictes, no les idees. De fet, això jo crec que es demostra al dia a dia. En aquest Parlament, el Govern, la majoria és independentista; el Govern de la Generalitat és independentista. Quatre diputacions provincials, d'una manera o d'una altra, estan governades per partits independentistes. Així és com passa en múltiples consells comarcals i municipis del país. Per tant, jo crec que està clarament acreditat que l'Estat espanyol és una democràcia.

De fet, com a molts països europeus, a Espanya qualsevol intervenció de les comunicacions es troba regulada per llei, i aquestes han de tenir un aval previ dels jutges competents. I, de fet, és això el que ha passat en aquest cas, que de les seixanta-cinc imputacions que es comenten en aquests informes i en aquesta

proposta de resolució, les divuit que han estat reconegudes pel Centre Nacional d'Intel·ligència han estat avalades pel jutge del Tribunal Suprem.

Però a mi em sembla i a nosaltres ens sembla que als grups que proposen aquesta proposta de resolució no els interessa massa la veritat. No els interessen tampoc ni les llibertats públiques, que diuen habitualment quan puguen al faristol. Només interessa desgastar l'Estat espanyol. Ho fan amb una espècie de teories conspiratives, que, com totes elles, amb unes aparences de veritat absoluta, agafen uns fets i n'extreuen unes conclusions que no aguanten cap revisió crítica.

El senyor Rius ha vingut i aquí, en aquest faristol, ja ha comentat que tots els poders de l'Estat estan al darrere d'aquest presumpte espionatge. És veritat que ha citat l'informe de l'eurodiputada Sophie in 't Veld, però, clar, aquest informe –si vostè se l'ha llegit, que entenc que sí, perquè ens ha dit que sí i no tinc per què dubtar-ho– cita vint-i-nou vegades l'informe del col·lectiu Citizen Lab; cap de la resta d'informes que contradiuen el Citizen Lab. Això ja dona una composició de lloc.

Per tant, entrarem a valorar l'informe de Citizen Lab, que cap de vostès, o com a mínim els quatre grups que m'han precedit i que formaven part d'aquesta proposta, ho ha fet. Venen a dir que el Citizen Lab és un organisme independent i imparcial, però res més lluny de la realitat. Citizen Lab és un observatori que ja va ajudar a l'octubre del 17 el moviment independentista, que està constituït més per membres del sector polític que no pas del científic. Però, a banda de qui conforma Citizen Lab, centrem-nos en aquest informe. Aquest informe que per a molta part de la comunitat científica ha estat qüestionat. I ha estat qüestionat perquè fa servir una metodologia que no està contrastada, perquè dona falsos positius, perquè utilitza una eina de detecció pròpia i, a més, ha impedit que tècnics independents comprovin aquesta fiabilitat tècnica d'aquesta eina, així com també per la poca transparència en les dades utilitzades per obtenir aquestes conclusions finals.

Citizen Lab no ha explicat com arriba a la conclusió que els telèfons estaven infectats, com arriba a atribuir aquests presumptes atacs a la tecnologia Pegasus, ni tampoc com conclou que l'espionatge ha estat realitzat per l'Estat espanyol. Però ho conclou. El programa Pegasus, així com la majoria de programes espies que hi ha al mercat, no deixen cap rastre directe de la seva infecció al terminal. És a dir, per

saber si un terminal està infectat es determina de forma indirecta, observant si s'incrementa un trànsit de dades a determinades pàgines i servidors. I per què Citizen Lab ho atribueix a Pegasus i, per tant, a NSO, l'empresa propietària d'aquest programa d'espionatge? Perquè aquesta companyia, ella mateixa, afirma que el seu programari només el ven a estats. Per tant, interessa a Citizen Lab que sigui atribuït l'espionatge a aquesta eina.

Com dic, el mètode habitual de detecció de si un terminal està infectat és observar que hi hagi un ampli trànsit de dades, que sigui més elevat del normal. Citizen Lab, com he dit, utilitza el seu propi programari MVT Tools, que el que fa és cercar en aquests terminals trànsit de dades a determinats indicadors que prèviament ha posat, com són paraules, servidors, pàgines web, aquestes que Citizen Lab prèviament ha determinat que són sospitoses de pertànyer a NSO. Val a dir, però, que, com deia, cap mecanisme ni empresa externa ha verificat aquesta eina de detecció.

A més, estableix, Citizen Lab, que aquests atacs van ser portats durant el primer trimestre del 19 aprofitant-se d'una vulnerabilitat de WhatsApp, i aquest atac va fer que s'incrementés el trànsit de dades en aquestes pàgines web. Però, bé, la majoria d'aquests atacs, que segons Citizen Lab atribueix, es deriven dades a pàgines web de referència que en cap cas s'ha acreditat que tinguin cap vincle amb l'empresa propietària de Pegasus.

A més, cal destacar que, encara que donéssim per bo que els propietaris d'aquestes pàgines i servidors on es deriven les dades fossin d'NSO, de la propietària de Pegasus, alguns dels atacs que posa l'informe de Citizen Lab es fan en moments temporals en què els dominis d'aquestes pàgines ja havien caducat i que, per tant, no estaven operatives.

Moltes d'aquestes derivacions d'informació són posteriors a que WhatsApp ja arreglés aquesta vulnerabilitat el dia 13 de maig, de manera que difícilment podia ser el mètode d'espionatge utilitzat per a la presumpta infecció, com detalla aquest informe.

Aquest mètode de detecció ha suposat que, en altres casos semblants que Citizen Lab havia acusat a països d'espionatge, s'ha donat un elevadíssim nombre de casos

de falsos positius, com va passar a l'Índia. I aquests falsos positius són deguts a la metodologia emprada per Citizen Lab, aquesta que us he explicat.

Molts treballs científics han demostrat que aquest mètode de detecció té moltes errades i que és fàcil que doni falsos positius. Per què? Com dèiem, el que fa és introduir una sèrie de paraules, cercadors, pàgines web, que ells entenen que són propietat d'NSO. Per tant, qualsevol persona que al seu propi terminal introduís aquestes paraules, aquestes pàgines web, etcètera, donaria un fals positiu sense que de veritat hi hagués cap infecció.

A més, com deia, l'informe de Citizen Lab està ple d'indeterminacions. No es pot identificar ni determinar de quina forma s'ha fet l'atac, ni tan sols en quina data s'ha fet l'atac. En molts d'aquests casos no es pot identificar si es va accedir al terminal via SMS, via WhatsApp o via accés a determinades pàgines web. Algú podria dir que aquesta indeterminació és perquè el programa Pegasus ha utilitzat la tecnologia, que existeix, de zero clic, és a dir, una infecció sense que s'hagi hagut de clicar cap *link* en missatges de WhatsApp o SMS. Però, de ser així, les seves teories es troben amb un altre problema. Tampoc no hi ha constància que s'hagi fet amb Pegasus, ja que al mercat hi ha companyies com [#00.13.49] que també tenen tecnologia espia de zero clic, i aquesta –aquesta companyia– no limita la venda a programes als estats, com sí que afirma que ho fa NSO.

També algun company ha fet referència a l'informe del síndic. El senyor Orobítg ha fet referència a l'informe del síndic, del síndic Ribó. I em permetran que digui que és del síndic Ribó –i ho dic conscientment–, perquè la nova síndica, quan va venir a presentar aquest informe, no el va defensar. Va defensar només les conclusions en el que feia referència a que s'haurien de millorar el control judicial i els pressupostos habilitants, però no va fer cap..., no va donar cap suport a la resta de conclusions que té aquest informe del síndic.

I per què? I és evident per què ho va fer. Si vostè se l'ha llegit o si vostès se l'han llegit, aquest informe, veuran que dona per bona aquesta tesi només en base –i així, a més, ho manifesta– a l'informe –per tant, no és re que estigui extraient jo–..., ho diu en base a l'informe de Citizen Lab i d'informacions periodístiques. És evident que

no ha fet cap tipus de treball i que, per tant, difícilment algú pot donar credibilitat a aquest informe.

A més, els hi recordo que l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que com a tal depèn orgànicament del Govern de la Generalitat, va desestimar aquestes al·legacions

Fitxer 21

d'espionatge per poc creïbles i concloents. També s'ha assenyalat aquí que hi ha processos judicials oberts on es depuraran aquestes responsabilitats. Per tant, a nosaltres ens sobta que es tingui aquesta voluntat, aquest interès de continuar amb aquest tema. Perquè, en definitiva, a hores d'ara, quina prova tenim que hi ha hagut espionatge més enllà dels reconeguts pel CNI i utilitzats judicialment? Cap ni una.

Deixin el Parlament Europeu fer el seu treball i no intentin instrumentalitzar-lo políticament; el Parlament Europeu fa el seu treball amb autonomia i independència. Les autoritats espanyoles han mostrat la seva màxima col·laboració, com realitzen amb totes les institucions europees i davant una comissió de recerca en marxa per a casos que afecten tot Europa i una dotzena d'estats membres. El Parlament català no pot ni ha de donar instruccions sobre com ha d'operar aquesta comissió de recerca –és contraproductiu. Falta de respecte institucional; només busca polititzar una eina que ha d'estar exempta d'interferències polítiques.

Lluny del soroll d'algunes forces polítiques, el PSC a Catalunya, i el PSOE a tot Espanya, té i demostra la voluntat de tornar a la política allò que els governs espanyols del PP i català de Junts i Esquerra van treure l'any 17: la concòrdia i el consens, allunyar la política dels jutjats (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta. Lluny de dividir, de crear murs, hem de construir consensos i ponts.

I, ja que parlem d'espionatge, permetin-me que acabi amb una frase de l'escriptor anglès de novel·les d'espies Ian Fleming, que deia: «Els homes amb mirades curtes són els causants dels problemes de la humanitat.»

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Miren, estamos ya un poco hartos de ver cómo los separatistas detienen el funcionamiento de las instituciones para traer temas que, bueno, pues fuera de sus grupos de WhatsApp, de las «tietas» o de los «indepes» hiperventilados, pues la verdad es que no interesan absolutamente a nadie. Y le soy sincero: yo pues no he escuchado ni un solo catalán, de verdad, ni un solo catalán preguntando por la calle preocupado por el caso Pegasus –ni uno solo, en serio, ni uno. Sin embargo, ustedes deciden que en este Parlamento se pierda el tiempo hablando de causas estériles, ya que, bueno, ni siquiera les sirve como un reclamo electoral para rascar cuatro votos, sino como una mera cortina de humo para evitar que hablemos de los temas que sí preocupan realmente al pueblo de Cataluña. Y si algún día quieren hacer algo diferente, algo incluso estimulante, les recomiendo que se bajen de sus coches oficiales y que se den una vuelta por los barrios humildes de Cataluña y que escuchen, de verdad, escuchen. *(Veus de fons.)* Tranquilo, no se ponga usted nervioso. *(Veus de fons.)* Tranquilo, tranquilo. Mire, escuche –escuche. No a mí, ¿eh?, a los vecinos de Cataluña.

Porque escucharán que la gente habla de lo dificultoso que resulta acceder a un puesto de trabajo con el que traer el pan a casa –fíjense ustedes qué cosas tiene la gente–; escucharán que la gente habla de lo pues lo cara que resulta hacer la cesta de la compra hoy en día, de cómo ha subido el precio de algo tan elemental como una barra de pan o un cartón de leche. La gente está preocupada por la ocupación ilegal de viviendas o la creciente inseguridad que asuela nuestros barrios provocada porque muchos de ustedes han fomentado una inmigración ilegal sin ningún tipo de control, y donde antes había unas comunidades de vecinos unidas y los niños jugaban alegremente en la calle ahora hay miedo, hay incivismo y hay delincuencia. Y ustedes son los únicos responsables de cada uno de los robos, de las puñaladas,

de las violaciones en manada y de las agresiones multiculturales que se viven a diario en nuestras calles y plazas cuando cae la noche, y ustedes son los culpables –ustedes son los culpables– de que hoy en día nadie puede afirmar que se vive mejor en estos momentos que hace diez años. *(Alguns aplaudiments.)* Evidentemente, nadie en la calle puede afirmar eso, salvo las élites políticas, que han visto cómo incrementaban sus beneficios con cargos a dedo en chiringuitos ideológicos a costa de provocar la ruina de miles de trabajadores, de miles de autónomos, de dueños de pequeños comercios.

Y, ante la crisis económica y social a la que se enfrentan los catalanes de a pie, el separatismo nos cuele en este Parlamento una propuesta, ¿para hablar sobre qué? Sobre el caso Pegasus. Desde luego, qué falta de empatía y qué desconexión demuestran ustedes con el mundo real. Pero, bueno, quieren hablar del caso Pegasus. Pues bien, hablemos del caso Pegasus.

Dicen que los servicios de inteligencia del Estado han estado investigando a los líderes del golpismo catalán. *(Pausa.)* ¿Y? Vamos a ver, son ustedes una amenaza contra la unidad nacional; son ustedes quienes organizaron un golpe de estado en 2017, quienes organizaron ese referéndum ilegal. Los líderes del golpe que fueron condenados a prisión ya decían que lo volverían a hacer. Ahora están ustedes en esta sala amenazando todas las semanas que van a dar un nuevo golpe. ¿Cómo narices quieren que no les espíen? Si es que es normal. *(Alguns aplaudiments.)* Los mecanismos del Estado sirven para protegernos de terroristas, de golpistas y de criminales que atacan contra nuestra soberanía, y ustedes han practicado el terrorismo callejero para paralizar una región entera cortando carreteras, quemando mobiliario público, sabotando fronteras y asaltando violentamente infraestructuras como aeropuertos o como estaciones de tren. Y, después de todo eso, pues tienen la poca vergüenza de venir aquí y pedir explicaciones porque el Estado se ha defendido de ustedes con la fuerza de la ley.

Además, ¿ustedes –ustedes precisamente, los separatistas– van a venir aquí a hablarnos de espionaje? ¿Precisamente ustedes, cuando fueron ustedes mismos, los partidos separatistas, quienes robaron los datos personales de todos los catalanes, sus DNIs, sus domicilios, para organizar un referéndum ilegal? ¿Los

mismos que se dedican a espiar a los alumnos en los colegios de Cataluña, los mismos que organizan escraches a niños de cinco años y a sus familias porque quieren estudiar español en Cataluña? ¿De verdad van a venir ustedes a darnos lecciones? ¿De qué? ¿De democracia? ¿De qué nos van a dar lecciones ustedes?

Vamos a ver, si no quieren que se les espíe, pues empiecen por no dar golpes de estado, no asalten aeropuertos, no incumplan sentencias judiciales y actúen de acuerdo con la ley.

Este asunto, además, ya se debatió en el Congreso de los Diputados. Después, en el mes de mayo, lo llevaron al Defensor del Pueblo, que investigó y demostró que el uso pues de ciertos espionajes que hizo el CNI se hizo pues de acuerdo con lo que dispone la ley. Unos meses más tarde, y como ustedes pues nunca tienen suficiente, el presidente Aragonès y la consejera Serret, de Acción Exterior, viajaron a Bruselas para ser recibidos en la Comisión Europea. Y yo aquí sí que les tengo que felicitar – de verdad, señora Serret, la felicito—: es la primera vez que consiguen ir a Europa y que alguien los reciba, ya que hasta ahora, cada vez que llamaban a las puertas de las instituciones europeas, no les contestaba absolutamente nadie y se quedaban en la calle pasando frío.

Pero vaya, muy bien. Esta vez lo han conseguido y les ha recibido el comisario de Justicia de la Unión. Ustedes quisieron venderle caso Pegasus. Y ¿qué se encontraron? Pues que el comisario Reynders les pegó un buen repaso, un rapapolvo porque han sido ustedes incapaces de cumplir las sentencias judiciales que les obligaban a impartir un mínimo de un veinticinco por ciento de español en las aulas de Cataluña.

Y eso les pasa porque ustedes han perdido toda credibilidad. Ya no les cree nadie, ni aquí, ni en Bruselas, ni en ningún lado. Porque tanto, pues, echarse a ese juegucito de que viene el lobo, que me persiguen, qué malo es el Estado español y que bueno soy yo que soy un ser de luz... Pues al final, han quedado tratados como lo que son, unos embusteros.

(Alguns aplaudiments.)

Igual de embustero fue el promotor del informe que mencionaban del Citizen Lab, un hombre que se hizo pasar por un alto cargo de Telegram. Además, en este

informe, pues, tampoco aportan ningún tipo de prueba forense de más de la mitad de los supuestos teléfonos móviles de políticos separatistas atacados. Y muchos de los supuestos espiados, pues, se han negado a entregar sus dispositivos móviles a la policía para ayudar a las investigaciones, entre ellos tres miembros de la CUP.

Para terminar. El Reino de España no sólo tiene el derecho, sino que tiene la obligación de defenderse ante quien pretenda quebrantar el orden constitucional y romper la unidad nacional. Y ustedes, señores separatistas, hagan el favor de no hacernos perder más el tiempo con sus cuentos chinos.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados: bien, debo empezar esta intervención reconociendo mi relativa sorpresa cuando justo he entrado en el hemiciclo un poco tarde, cuando ya había iniciado la intervención del señor Rius, el portavoz de Junts per Catalunya, y justo estaba hablando de Franco. Casualidades de la vida, un diputado de Junts per Catalunya o de Esquerra Republicana o de la CUP hablando de Franco, cosa que hacen de forma constante en este Parlamento. Cuarenta años, cuarenta y tantos años después de la muerte del dictador, sigue siendo aquí uno de los grandes protagonistas en esta cámara, y la verdad es que resulta de lo más ridículo el hecho de que se oiga tanto citar al tirano después de cuarenta y tantos años de su muerte.

Pero, en todo caso, yo creo que esta propuesta de resolución que nos traen hoy aquí, al Parlamento, aquellos que dicen que hay que hablar de cosas que importen a la ciudadanía, y nos vengán a hablar de una campaña de *agitprop*, de propaganda, de agitación y propaganda, impulsada des del poder, evidentemente impulsada des del poder. Esta propuesta de resolución se basa fundamentalmente en el informe de Citizen Lab, a quien pretenden presentar como un laboratorio de absoluta prestancia

internacional, de absoluto prestigio internacional, cuando lo cierto es que desde el punto de vista académico, desde el punto de vista del rigor académico, el informe de Citizen Lab, comandado por un ínclito representante del activismo más radical del separatismo, pues resulta cuando menos cuestionable, ese rigor.

El señor Elías Campo es un reconocido activista radical del mundo separatista que ha participado de iniciativas como el *tsunami democràtic*, que muchas veces yo creo que olvidamos lo que fue el *tsunami democràtic*. *Tsunami democràtic...*, al final yo creo que los catalanes somos una sociedad, pues, tan humana como cualquier otra, y queremos pasar página de los momentos más luctuosos y más ominosos de nuestra historia reciente. Y el hecho de que en Catalunya haya habido un movimiento llamado *tsunami democràtic* que lo que pretendía era tomar el control de las infraestructuras fundamentales de una comunidad o del conjunto de un país, pues, la verdad es que resulta cuanto menos chocante que alguien pretenda que eso es normal. Los diputados de la CUP dicen «sí, es normal», pero oigan, en un estado democrático de derecho es absolutamente anómalo, aberrante que haya movimientos sociales que lo que pretendan sea hacerse con las estructuras estratégicas de una comunidad para subvertir el orden constitucional.

Ustedes se quejan, se rasgan las vestiduras cuando se les dice que lo que dieron ustedes en el año 17 fue un golpe de estado, y nos piden respeto. Pero oigan, ¡cómo pueden llamarnos «golpistas»! Oigan, es que de acuerdo con cualquier interpretación, con cualquier definición de golpe de estado en términos jurídicos, y situemos, por ejemplo, la más clásica, la de Hans Kelsen, nos dice que precisamente cualquier intento de subvertir el ordenamiento democrático constitucional, desde las instituciones, o no, es un golpe de estado. Así es como se llama con lo que ustedes hicieron en el año 17. Por eso es tan lamentable que algunos intenten ahora cubrir con la lenitivos lo que fue una auténtica intentona golpista que llevaron a cabo los separatistas en el año 17.

En todo caso, pretenden ustedes ahora que el Parlamento Europeo escuche sus argumentos con relación a este documento de Citizen Lab y olvidan lo que les decía: el señor Elías Campo es un ínclito portavoz del activismo separatista radical. Su informe es absolutamente anómalo. Puede..., probablemente presente falsos

positivos. El proceso de peritaje ciego brilla por su ausencia. En estos informes, en estos documentos académicos, una de las divisas fundamentales es precisamente que hi haya un doble peritaje, un peritaje ciego que, lógicamente, una entidad independiente acredite que efectivamente ese informe tiene algún tipo de validez, tiene algún tipo de rigor, tiene algún tipo, en definitiva, de solidez, de consistencia. Y es evidente que este informe de Citizen Lab es un buñuelo. Es un buñuelo que a nadie serio le parece aceptable bajo ningún concepto. Y sin embargo, aquí estamos, en el Parlamento de Catalunya, pudiendo debatir sobre la inflación, pudiendo debatir sobre el paro, pudiendo debatir sobre los problemas que están sufriendo los ciudadanos de Cataluña con la situación creada, de resultas, entre otras cosas, de la invasión rusa de Ucrania... Pero estamos hablando, cómo no, le decía al señor Rius, pues, de sus veleidades y sus elucubraciones sobre Franco y sus relaciones con el llamado «Catalan Gate», por no decir «Catalan Fake».

Yo creo, sinceramente, que todo esto es un auténtico ridículo, es un auténtico..., un *nyap* que decimos en catalán, que no conduce a ningún lado. Les quiero recordar una cosa. En los días en los que se hizo público el supuesto informe del Catalan Gate, conocimos, a través del

Fitxer 22

New York Times, que había unas relaciones estrechas entre entorno de Puigdemont y el entorno de Putin. Lo publicó el New York Times, que yo creo que merece suficiente credibilidad.

Bien, yo, sinceramente, que alguien pueda creer que un gobierno de un Estado democrático de derecho como España no está en la obligación moral, política y jurídica de investigar aquellos que representan una amenaza tan seria para su propia seguridad nacional, para su propia integridad territorial, a mí me parece absolutamente inconcebible.

No entiendo exactamente que pretendían que hicieran. Me hace gracia cuando los autores del golpe del año 17 dicen: «No, es que el Estado reaccionó de forma feroz,

de forma absolutamente furibunda». ¿Pero qué esperaban exactamente? Oigan, tampoco pretendan que hagamos el tonto. Permitan que el estado de derecho luche con todos sus instrumentos, dentro, insisto, del estado democrático de derecho, para evitar que aquellos que pretenden liquidar precisamente ese estado de derecho, nuestras libertades y nuestros derechos fundamentales, pues, por lo menos, no se vayan de rositas.

Yo creo que suficientemente comprensivos y generosos se ha sido con ustedes, pero encima no pretendan chotearse del conjunto de los ciudadanos del pueblo español y del Gobierno de España.

Por tanto, efectivamente, cuando se descubre en las relaciones de Tsunami Democràtic y del entorno de Puigdemont con el entorno de Rusia, con el entorno de Putin, lo normal es que ustedes sean investigados. Si el largo listado de personas que según su Citizen Lab, a pesar de que no ha habido ninguna comprobación de ello, que han sido investigados por los servicios de inteligencia españoles, pues están relacionados con esa trama rusa o están relacionados con el movimiento Tsunami Democràtic.

¿Cómo no se les va investigar? Es que es lo menos que se puede hacer. Hay que investigarles, precisamente, para salvaguardar nuestros derechos y libertades. Yo no espero otra cosa del gobierno de mi nación yo no espero otra cosa del gobierno del estado del que soy ciudadano.

Lo contrario sería hacer dejación de sus funciones, lo contrario sería hacer lo que no debe hacer nunca un gobierno, que es dejar que sus ahora socios parlamentarios hagan lo que les de la real gana y destruyan la convivencia, fragmenten la unidad territorial, y lo hagan de forma absolutamente impune.

Por tanto, teniendo en cuenta con quienes nos la sabemos, y recordemos que, entre otros, el entorno de Puigdemont cuenta entre sus más refulgentes estrellas con personas como el señor Boye, amigo de Snowden, condenado por haber participado en el secuestro de Emiliano Revilla. Una persona, vaya, una joya, el señor Boye, la verdad es que es una persona que yo creo que, por definición, por concepto, debería estar investigada siempre por sus relaciones, en efecto, con diversos intereses

terroristas, con diversos intereses que atentan contra la seguridad de diversos estados.

Por tanto, a mí acredítenme ustedes que ha sido el Gobierno de España quien les ha investigado. Motivos no les falta el Gobierno de España para investigarlos, pero, en todo caso, acredítenmelo. Ahora, es tremendo, de todas maneras, estar escuchando un runrún constante en las intervenciones. Se hace realmente complicado, aunque admito que se me trata con un poco más de lenidad que al señor Terrades.

Pero, en todo caso, ustedes acrediten... (*David Cid Colomer diu: «Normal.»*) ¿Perdón? Claro, normal, que ustedes dicen lo que es normal aquí y los demás tenemos que asumir que lo normal es no dejar ni hablar (*alguns aplaudiments*) al señor Terrades. Es que, de verdad, que es todo tan ridículo la asimetría de la tolerancia que preside nuestro debate público, que luego, precisamente, he decidido hacer una pequeña mención sobre algo que me llama la atención y que comentaba con mi compañero y amigo Carlos Carrizosa a este respecto.

Pues bien, oigan, ustedes, sí, han sido investigados, porque deben serlo, es lo justo, es lo necesario, es lo que debe ser en un estado democrático de derecho. Esto que nos traen ustedes aquí es sencillamente un auténtico buñuelo que no conduce a ningún lado, que, desde luego, no debería ser atendido en ningún parlamento democrático del mundo.

Estar aquí constantemente oyendo hablar de que la España de hoy tiene que ver con la España de Franco. Es todo un disparate tan colosal que realmente da verdadera vergüenza ajena oírlos a ustedes hablar a este respecto.

Y ya que el señor Cid, de los Comunes, me decía que sí, que, efectivamente, es normal que a mí me dejen hablar un poquito más que al señor Terrades, porque debe ser que yo soy un poquito menos fascista que el señor Terrades, y esas cosas, y claro, que forman parte de la normalidad del debate público en Cataluña, y resulta absolutamente lamentable, pues quiero hacer una pequeña mención, y, señora presidenta, le pido otra vez lenidad conmigo, y ya lo compensaremos otro día, (*rialles*) quisiera hacer una pequeña mención.

De la misma manera que yo, en este atril, he reivindicado a figuras como la de Jordi Solé Tura e incluso como Miquel Roca, por ser padres de nuestra Constitución, de la Constitución española, de nuestro régimen de libertades democrático, hoy quiero hacer también una mención especial y un recuerdo al centenario el nacimiento de Manuel Fraga, otro de los padres de la Constitución española, que creo que merece el reconocimiento, el respeto y toda la consideración por parte de todos los demócratas de este país.

Gracias, señoras y señores, y hay que decirles lo que no les gusta oír, señor Cid. et. Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidenta. Quisiera iniciar esta intervención, por supuesto, agradeciendo al señor Nacho Martín la referencia que ha hecho a uno de los padres de la Constitución española, Manuel Fraga, del que se está ahora mismo realizando un homenaje en su localidad natal. Y creo que es muy importante realizar este homenaje para los padres de la Constitución, que te gustan más y los que te gustan menos, y es importante hacerlo porque allí estaba Miquel Roca, estaba Solé Tura, que no coinciden con mi ideología, Peces-Barba, por los cuales haría exactamente el mismo homenaje, haríamos, como Partido Popular, que el que hoy recibe el fundador de nuestro partido político.

Dicho esto, aquí se está pidiendo que el Parlament de Catalunya, como institución, se posicione como parte para defender los intereses particulares legítimos, no lo dudo, de una serie de diputados y de una serie de formaciones políticas. Para algo así, ya tiene el Parlament sus instrumentos: declaraciones institucionales, sus servicios jurídicos, cuando representan a la unanimidad del Parlament.

Aquí se nos pide que el Parlament, en su conjunto, les defienda a ustedes en sus problemas personales, que les atañen a ustedes y a sus formaciones políticas, no a los demás. Por eso, evidentemente, votaremos en contra de que el Parlament se

inmiscuya en cuestiones que son personales, por las cuales, además, ustedes tienen instrumentos políticos, parlamentarios y además legales más que suficientes para poder defender, insisto, sus legítimos intereses.

Dicho esto, también me gustaría decirles una cosa. Evidentemente, nosotros no vamos a dar apoyo a que la institución como Parlament de Catalunya defienda intereses particulares, pero estoy deseoso, es más, como se solía decir, ardo en deseos de verlos en el Parlamento Europeo defender esta posición. Es que estoy deseoso de que vayan al Parlamento Europeo a explicar que tienen un acuerdo de investidura parlamentario de cada día con aquellos que dicen que les espieron. Porque recordemos que es el gobierno de Pedro Sánchez al que ustedes acusan de haberlos esperado, y tienen un acuerdo estable de legislatura. Entonces, de verdad, vayan ustedes ahí al Parlamento Europeo y les dicen: «Mire, es que nos ha espiada el socio y queremos que ustedes nos resuelvan el problema». Es más, ardo en deseos de que vayan allí y expliquen como Pere Aragonès, *president de la Generalitat de Catalunya*, hace poco decía que por fin veía signos de distensión y de diálogo en los que les están esperando. Fíjese usted, cosas de la vida.

Esta historia, esta hipocresía profunda, este doble pensar, esta manera de decir que te espía el mismo con el que pactas todo lo que está ocurriendo en la legislatura está destrozado a Catalunya. Está llevándonos al caos absoluto. Y son ustedes los que tienen que reflexionar sobre si eso es una manera de hacer política, exigir y denunciar al mismo con el que pactan todo, absolutamente todo, en el día a día de la política catalana. Como pueden imaginarse ustedes, aquí no nos van a encontrar al Partido Popular de Catalunya.

Muchas gracias.

(David Cid Colomer demana per parlar.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Sí, diputat Cid?

David Cid Colomer

...de l'article 87 per al·lusions directes del senyor Nacho Martín Blanco.

Senyor, Nacho Martín Blanco, òbviament, vostè té la llibertat de triar quins són els seus referents. El meu, per exemple, és Julián Grimau, que va ser assassinat pel franquisme amb una sentència de mort signada pel senyor Fraga, que és el seu referent.

(Aplaudiments.)

(Josep Rius i Alcaraz demana per parlar.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Sí, diputat Rius?

Josep Rius i Alcaraz

Sí, per al·lusions també al diputat Nacho Martín Blanco, només per dir-li que, després de la intervenció que ha fet, no li ha de sorprendre que jo, quan vostè hagi entrat a l'hemicicle, estigués parlant del Franco. Em referia que la repressió que estem patint els independentistes catalans tots aquests anys no se n'havia vista una igual a l'Estat espanyol des de la repressió que va efectuar el dictador Franco durant al llarg dels quaranta anys. Em referia a això.

I, després, és molt senzill. Si tan clar ho veuen, si tan clar veuen que aquest informe no té cap garantia, no té cap consistència, per què no permeten una comissió d'investigació a fons? Per què la fiscalia no actua d'ofici i ho investiguen ells? Em sembla que tenen moltes preguntes sense respondre i que, en qualsevol cas, com repeteixo sempre, aquest és un moviment pacífic i democràtic, i el que no fan és resoldre'l políticament.

(Aplaudiments.)

(Ignacio Martín Blanco demana per parlar.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Sí, diputat Nacho Martín Blanco?

Ignacio Martín Blanco

Sí, presidenta, per la doble al·lusió que he patit, m'agradaria dir un parell de coses.

Miren, señor Rius y señor Cid, yo creo que en nuestro país, en España, no queda del franquismo más que lo que ustedes representan, el supuesto antifranquismo de aquellos que están todo el día hablando de Franco, todo el día hablando de la dictadura, comparando la España de hoy con la España de Franco, ofendiendo la memoria de aquellos que padecieron verdaderamente la dictadura. Que ustedes se consideren víctimas de una represión equiparable a la de una dictadura me parece, sencillamente, aberrante.

I sí, señor Cid. De la misma manera que algunos tenemos la capacidad de reivindicar a figuras como Solé Tura, como Miquel Roca, como Peces-Barbas, como Gabriel Cisneros, como todos y cada uno de los padres de la Constitución, tal día como hoy, cien años después del nacimiento de Manuel Fraga, tenemos la capacidad de reivindicarla. Porqué reivindicamos la transición, reivindicamos la democracia de nuestro país...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Diputat, tota aquesta dissertació de la reivindicació ja l'ha fet abans. Ja l'ha fet abans aquesta, en el seu torn d'intervenció. L'havien al·ludit i, per tant, ja ha pogut contestar.

Ignacio Martín Blanco

Bueno, sí.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

I he sigut benvolent perquè vostè m'ho ha demanat dues vegades en aquest ple.
(*Riu.*)

Ignacio Martín Blanco

S'ha d'admetre. (*Riu.*) Perdoni, senyora presidenta. Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Vinga.

A continuació, atès que no s'hi han presentat esmenes, procedirem a la votació del text de la proposta de resolució.

Comença la votació.

Amb 79 vots a favor i 51 en contra, cap abstenció, queda aprovada aquesta proposta de resolució.

(Aplaudiments perllongats.)